

Läkare mot kärnvapen

Utgiven av: Svenska läkare mot kärnvapen i samarbete med:

Nr 113 JUNI 2008

Danska läkare mot kärnvapen • Forskare och ingenjörer mot kärnvapen • Svenska tandläkare mot kärnvapen

Kärnvapen eller sjukvård till Indiens befolkning?

Läs om IPPNW:s världskongress i Delhi på sidorna 4-5 och 7-13

Summary in English

Spend on health, not on weapons! This urgent message on the front page photo captures one of the topics discussed during the 18th IPPNW world congress in New Delhi. Chairwoman Frida Sundberg reflects on it in an article where she describes the way India prioritizes nuclear weapons to basic sanitation as sheer madness. There is of course much more to read about the congress in this number: on the centre spread you will find photos from the long peace march which took place before the congress, taking students all the way from Wagah at the Pakistan border to New Delhi. In the leading article, IPPNW co-president Gunnar Westberg quotes himself at a

plenary session, speaking out his criticism of Indian politicians who earlier on the same day had defended India's nuclear weapons.

During the congress, one of the Swedish students, Wenjing Tao, was elected *international students representative* together with Ehas Agyeno from Nigeria. The two were interviewed by two Swedish students; their report can be read on page 8. The section on the congress also contains a report in Danish by a student visiting an IPPNW congress for the first time.

The NPT Prep Com conference took place in Geneva in May. A group of SLMK representatives were there. In this number we can present only a

very preliminary report, questioning whether the NPT treaty is threatened or will be strengthened. More information in the next number.

If you are interested in the preliminaries of the Iraqi war, read, on page 20, Hans Blix's own words in an article from The Guardian: "A war of utter folly".

Last but not least, we are happy to give you an excellent overview on the nuclear disarmament situation to-day, written by Cecilie Buhman from Denmark. Her conclusion is that the progress made gives reason for a cautious hope for the future.

JAN LARSSON, ULF KÖNIG

DLMK/SLMK – presentation

Läkare mot kärnvapen är en kvartalstidskrift som ges ut av föreningen **Svenska läkare mot kärnvapen (SLMK)** och **Danske læger mod kernevåben (DLMK)**. SLMK har ca 5000 läkare, medicinstudenter och stödpersoner som medlemmar; DLMKs medlemsantal är ca 350. Föreningarna är de svenska och danska grenarna av **International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW)** med ca 150 000 läkare i ca 50 länder som medlemmar. SLMK, DLMK och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om kärnvapnens medicinska effekter. IPPNW har huvudkontor i Boston och leds av två ordföranden ("co-presidents").

Författaranvisningar

Redaktionen välkomnar manuskript som behandlar SLMKs/DLMKs arbetsområde. Bidragen tas helst emot via e-post, som bifogat Worddokument. Det går även bra att skicka texten på diskett/cd. Bifoga gärna foton, allrahelst digitala bilder med hög upplösning. Papperskopior går också bra. Fäst inga gem på foton och skriv inget på dem, ej heller på baksidan – sätt istället en nummeretikett på baksidan och bifoga bildtext separat. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta bidragen. Tiden från manusstopp till postdistribution har kortats till en månad för att tidningens innehåll ska bli färskare. Detta kräver att **tidpunkten för manusstopp iaktas strikt**.

Från redaktörerna

Omslagsbilden är tagen en kväll under IPPNW:s världskongress i samband med en fredsmarsch genom New Delhi. Texten på skylten ställer en fråga som Frida Sundberg reflekterar kring på sidan 5.

Foto: Lars Pohlmeier från den tyska IPPNW-föreningen.

Utgivningsplan

Nr	Manusstopp	Distribution
114	1/9 -08	oktober
115	1/12 -08	januari
116	1/2 -09	mars
117	1/5 -09	juni

Svenska Läkare mot Kärnvapen

Informationsblad nr 113, juni 2008
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 6 000 ex

Ansvarig utgivare:

Jan Larsson
Linnégatan 2 H
753 32 UPPSALA
Tel 018-14 62 12
E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr:

Jan Larsson och
Ulf König

Tryckeri:

Perstorps Tryckeri AB
Perstorp

Grafisk red. & formgivn:

Gösta Mårtensson
Mossvägen 20
284 34 Perstorp
Tel: 0435-356 45
E-post: info@pptryck.se

Manusstopp för nästa nr (114): 1 september, 2008
Manus till nästa nr skickas till: Jan Larsson (adress ovan)
Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Perstorp, adr se sid 3.

Tryckt på miljögodkänt papper.

**AKTUELLA
SLMK-ADRESSER M M**

SLMKs ordförande

Frida Sundberg
Norra Ägatan 5B
416 49 Göteborg
Tel 031-700 88 08
E-post:
frida.sundberg@slmk.org

Kanslichef

Klas Lundius
Håkantorpsmälla
284 91 Perstorp
Tel: 0435-351 58
Fax: 0435-353 27
Mobiltel: 070-520 83 58
E-post:
klas.lundius@slmk.org

Medlemsreg o bokföring

Margareta Gustafsson
Tel: 0435-351 58
Fax: 0435-353 27
E-post:
margareta.gustafsson@slmk.org

**Kansli för
Stockholmsregionen**

Annika Rådberg
Svenska Läkarförbundet
(Villagatan 5), Box 5610
114 86 Stockholm
Tel: 08-790 33 05
E-post: annika.radberg@slf.se

**Läkarfonden för
Förebyggande av
Kärnvapenkrig**

Postgiro: 90 10 90 – 1
Bankgiro: 901 – 0901

Medlemsavgift 2008:

290 kr resp 100 kr (stud),
sätts in på pg 90 10 90 – 1
eller bg 901 – 0901
Prenumeration på "Läkare
mot kärnvapen" ingår.

SLMKs hemsida:

www.slmk.org

IPPNW:s hemsida:

www.ippnw.org

* * *

Landsnummer – telefon:

Sverige: 0046 -
Danmark: 0045 -

**AKTUELLA
DLMK-ADRESSER:**

Se sid 22

INNEHÅLL NR 113

Do not whisper when speaking truth to power	4
Ledare	
Kärnvapen eller sjukvård till indiens befolkning?	5
Bokrecension: Bomb scare – The history and future of nuclear weapons	6
Studenter marscherar för fred	7
Wenjing och Ehase. De nya internationella studentrepresentanterna intervjuade	8
Verdenskongressen 2008 i Delhi som ny student	10
Finding new Ways for Peace Education	11
Workshops under studentkonferensen	11
MITTUPPSLAGET Från Wagah till Delhi – studenter marscherar för fred	12
Att uppnå en värld fri från kärnvapen	14
Svenska Tandläkare mot Kärnvapen	16
Et forsigtigt håb	18
Internationell utblick	20
Landsmøde i DLMK	22
DLMK:s bestyrelse	22
SLMK:s styrelse 2007-2008	23
NPT Prep Com i Genève	24

“Do not whisper when speaking truth to power”

Under IPPNW-kongressen i Delhi hölls en plenarsession *Dialog med parlamentariker och politiska ledare*. Min upplevelse av denna session, och mitt möte tidigare med Indiens premiärminister fick mig att begära ordet.

”Jag har suttit här denna morgon och förmiddag och lyssnat på den ene politikern efter den andre som hävdar att Indien måste ha kärnvapen för att kunna verka för kärnvapnens avskaffande. Jag har känt hur harmen och ilskan samlats i mig. Det tog tid att känna igen ursprunget till denna vrede, men så började orden av Bernard Lown eka i mitt huvud: ’Viska inte när du talar sanning till makten’.

Jag var arg på mig själv. Jag hade inte ens viskat. Jag hade hållit mig tyst, och applåderat. Politikerna talade, och rusade sedan iväg till nästa möte. Dom lämnade oss troligen med en känsla att vi alla är överens: Indien arbetar hängivet för en kärnvapenfri värld. En politiker, endast en, Dr Farooq Abdullah, medgav så pass mycket som att Indien hade startat kapprustningen med kärnvapen på den indiska subkontinenten år 1974 genom sina s.k. ’fredliga kärnexplosioner’. Indien fortsatte sedan att tala om kärnvapnens avskaffande men byggde atombomber.

All trovärdighet Indien kan ha haft som ett land engagerat för nukleär

nedrustning blåstes sedan bort i provsprängningen av kärnvapen 1998. Indien hade naket visat sig som ett nationalistiskt land med stora militära ambitioner. Ingen av de politiker som talat till oss har medgett att detta var ett förfärande misstag. Kärnvapenkapprustningen ökade. Indien hade blivit en sannolik måltavla för en nukleär attack. Året efter provsprängningen förvärrades relationerna med Pakistan och för första gången på 17 år uppkom ett krigstillstånd, den s.k. Kargillkonflikten. En miljon man stod mobiliserade på vardera sidan av gränsen. Pakistan, den svagare parten i konflikten, hotade att använda sina kärnvapen.

Och här har vi suttit och försökt förstå budskapet: Om du vill ha en kärnvapenfri värld, bygg kärnvapen. Kanske har talarna lyckats lura sig själva till att tro på vad de säger. Människans förmåga att bedra sig själv är märkligt stor. Men vi skall inte låtsas tro på detta ordvrängeri, som kunde vara hämtat ur Orwells roman 1984 (’Krig är fred’). Vi skall säga: Ni har förrätt Indiens stora traditioner som ett land för fred. Ni måste börja om från början. Det första steget är att ta avstånd från provsprängningen. Det andra är att ratificera avtalet mot kärnvapentester, CTBT. Om Indien inte skriver under detta avtal betyder det att ni har för avsikt att bygga nya bomber, mer bomber, att åstadkomma

överlägsenhet i kärnvapenstyrka i stället för ”lägsta möjliga avskräckningsnivå”.

Indiens politiker, ni har en stor tradition från Mahatma Gandhi och Jawaharlal Nehru att bygga på. Förslösa inte det anseende och den respekt som varit ert nationella arv.”

Till detta anförande vill jag tillfoga: Provsprängningarna 1998 möttes med ett stort utbrott av nationalistisk stolthet i Indien. Indien hade visat sig vara likvärdigt med stormakterna! Här fanns ingen som sade: Nu stärks vårt arbete för fred och nedrustning.

En av de mycket få avvikande rösterna kom från Indian Doctors for Peace and Development, vår systerorganisation i IPPNW. Föreningens president dr L S Chawla sade att IDPD beklagade kärnvapenproven, förklarade att de skulle öka takten i kapprustningen med kärnvapen och försämra Indiens säkerhet. Kostnaden för kärnvapnen skulle minska resurserna för sjukvården.

Dr Chawla och hans modiga kolleger kallades förrädare i tidningarna. Dom viskade inte. Dom sade sin sanning högt och tydligt. IPPNW har anledning att vara stolta över den indiska föreningen.

Gunnar Westberg

Kärnvapen eller sjukvård till Indiens befolkning?

Inför resan till IPPNW:s världskongress i Indien hade jag många funderingar. Den mest påtagliga var frågan om varför Indien försatt sig i den situation som kärnvapeninnehav innebär. På vilket av Indiens problem skulle kärnvapen vara lösningen?

Värdar för den välbesökta kongressen var Indian Doctors for Peace and Development (IDPD), den indiska IPPNW-föreningen. SLMK och IDPD har haft ett konstruktivt och givande samarbete under de senaste åren så förväntningarna på kongressen var höga. Kongressen hade ca 600 deltagare från hela världen, antalet deltagare från Indien var glädjande stort. Inspirerande var också det stora antalet medicinstudenter som deltog i kongressen.

Kongressen innehöll ett rikt och brett utbud av seminarier, föreläsningar och workshops. Den tydliga ambitionen var att täcka in flera aspekter av kärnvapenproblematiken.

Vi fick höra om en by, Jadugoda, där man bryter uran med minst sagt dåliga säkerhetsarrangemang. Enligt byborna och IDPD har det vid flera tillfällen hänt att byns omgivning och vattentäkter förgiftats av utsläpp från gruvan. Denna berättelse gjorde ett starkt intryck på oss.

En paneldebatt handlade om religionen som bränsle för konflikter. Liberala representanter för flera av de större religiösa grupperingarna i Indien reflekterade över de närmast pogromlika våldsvågor, som av och till sveper över landets regioner. De fördömde alla fenomenet och talade om vikten av tolerans för olikheter men ingen kom med något förslag till lösning på problemet.

De globala effekterna av ett regionalt kärnvapenkrig mellan t ex Indien och Pakistan belystes i en workshop. Eftersom ett kärnvapenkrig skulle orsaka stora bränder med åtföljande stoftmoln skulle resultatet bli en kraftfull temperatursänkning över hela jorden. Detta skulle i sin tur medföra

missväxt, svält och miljontals döda enligt beräkningar som tidigare redovisats i denna tidning.

Nästa världskongress kommer att hållas i Schweiz med fokus på bland annat det problemområde som Europa utgör i kärnvapenedrustningen. Av det skälet hölls på kongressen en workshop om kärnvapnen i Europa. I Europa finns kärnvapen från fyra länder (USA, Storbritannien, Frankrike och Ryssland) på en liten yta. Diskussionen handlade om hur vi som europeiska kärnvapenmotståndare kan samordna oss för att lösa detta problem.

På IPPNW:s årsmöte var en av de stora frågorna att utse nya co-presidenter¹. Gunnar Westberg från SLMK hade suttit som co-president under två mandatperioder och var därför inte valbar. Gunnar avtackades med stående ovationer under kongressen. Till co-presidenter för den kommande perioden fram till nästa världskongress valdes Ime John (Nigeria), Vappu Taipale (Finland) och Sergej Kolesnikov (Ryssland).

Min grundläggande fråga inför kongressen (på vilket av Indiens problem skulle kärnvapen vara lösningen?) fick nog inget svar. Det är dock uppenbart att Indien fortfarande har stora problem med hälsotillståndet i landet. På vägen mellan hotellet och kongressen klev man bokstavligen över uteliggarna som sov på trottoarerna. Befolkningen är påtagligt kortvuxen, vilket sannolikt beror på energibrist och inte på genetiska faktorer. Många kongressdeltagare drabbades mer eller mindre kortvarigt av den berömda gastroenteriten. Bilden av Indiens problem bekräftas av WHO:s statistik (se separat faktaruta!).

Indien kämpar för att komma bort från bilden av landet som ett efterblivet u-land. Och det med rätta, här finns all världens högteknologi och enorma mängder kapital. Indien är dessutom ett land som präglas av en pågående utveckling på många plan.

Bland indiska politiker och andra ledare finns en stor stolthet över detta och många av dem ser nog Indiens kärnvapen som kronan på verket, den yttersta symbolen för att vara en av de stora makterna, värd att räkna med.

Detta tror jag är skälet till att man gör den vansinniga prioriteringen att förse Indiens befolkning med kärnvapen istället för dass.

Frida Sundberg

FAKTARUTA

Hälsoparametrar enligt WHO

Total population (2005)	1 103 371 000
% under 15 (2005)	32
Population distribution % rural (2005)	71
Life expectancy at birth (2004)	62
Under-5 mortality rate per 1000 live births (2004)	85
Maternal mortality ratio per 100 000 live births (2001-2003)	301
Total expenditure on health as % of GDP (2004)	4.5
General government expenditure on health as % of general government expenditure (2004)	3.6
Human Development Index Rank, out of 177 countries (2003)	127
Gross National Income (GNI) per capita US\$ (2005)	720
Population living below national poverty line % (1999-2000)	26.1
Adult (15+) literacy rate % (2000-2004)	61.0
Adult male (15+) literacy rate % (2000-2004)	73.4
Adult female (15+) literacy rate % (2000-2004)	47.8
% population with access to improved drinking water source (2002)	86
% population with sustainable access to improved sanitation (2002)	30

¹ IPPNW har en tradition av att ha en av flera ordförande i ett delat ledarskap.

Bokrecension

Bomb scare – The history and future of nuclear weapons

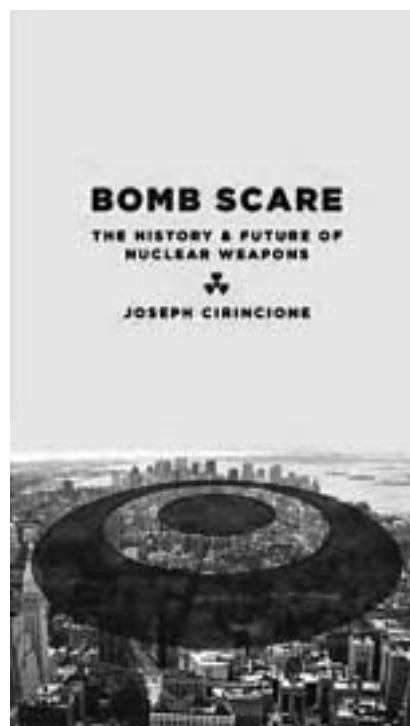
Av Joseph Cirincione. Columbia Univ Press 2007. 200 sidor.

Boken är precis vad den utger sig att vara: Bombens historia och, i viss mån, framtid. Författaren är en välkänd skribent och expert på området. Hans lediga och koncisa framställning beror säkert på att han är synnerligen väl insatt i ämnet och skulle ha kunnat skriva det mesta ur minnet. Han har dock belagt sina uppgifter med mycket referenser. Där finns också en ordlista och ett index.

Cirincione håller distans till ämnet i amerikansk akademisk stil, och hans egna värderingar blir sällan tydliga. Han skriver om möjligheterna att förhindra kärnvapenspridning genom bättre kontroll av det fissila materialet, och om att behovet av kärnvapen kan minskas om motsättningar och konflikter löses på fredlig väg. Däremot

vill han inte tydligt påstå att kärnvapenmakterna måste avskaffa sina kärnvapen för att inte andra länder skall kräva att också få ha tillgång till denna avskräckning. Den nuvarande neokonservativa amerikanska politiken har misslyckats och är farlig genom att den leder till preventiva krig, det visar han ordentligt, men hur politiken borde vara blir inte tydligt. Jag väntade mig att han till slut skulle försöka tala om hur man skall kunna avskaffa kärnvapnen, men Cirincione ger inga recept.

En lättläst men faktarik bok på 200 små sidor, gott om bra citat och referenserna är mycket användbara. Boken är nog den bästa och mest aktuella introduktionen till ämnet i detta format jag läst.

Engagemanget får läsaren stå för själv. Och det kanske kan vara en bra övning, att försöka känna efter vad som fattas: den mänskliga dimensionen.

Gunnar Westberg

Icke-spridningsavtalet hotas - eller stärks?

Avtalet mot spridning av kärnvapen, Non-proliferation treaty NPT, är det viktigaste och mest framgångsrika avtalet om kärnvapnen. Innan avtalet antogs 1968 övervägde 15-20 stater att utveckla kärnvapen. Det blev bara tre eller fyra nya stater som genomförde det. Och fyra länder - Kazakstan, Ukraina, Vitryssland och Sydafrika - avskaffade i stället sina atomvapen.

Vart femte år, närmast år 2010, sker en översynskonferens för NPT. Konferensen år 2000 blev en stor framgång, men nästan allt som vanns då förlorades 2005 när kärnvapenmakterna - inte enbart USA - tog tillbaka nästan alla sina utfästelser.

Under perioden 28 april till 9 maj pågick en förberedelsekonferens i Geneve, NPT Prep Com, inför mötet 2010. SLMK och många andra frivilligorganisationer var där, för att lära och för att visa diplomaterna att det finns ett folkligt engagemang.

Fortfarande tycks inte kärnvapenmakterna inse att dom måste hålla fast vid sina otvetydiga löften att avskaffa alla sina kärnvapen. Gör dom inte det, utan anser att dom behöver sina kärnvapen, kommer andra stater att anse att dom behöver atomvapen ännu mer. Men USA:s attityd har mjuknat något, och Storbritannien vacklar påtagligt. Det är möjligt att England

till slut klargör att man tänker avskaffa sina kärnvapen inom en bestämt närliggande tid. Vi får ta alla tillfällen att heja på. Och den skotska regeringen kräver: Inga kärnvapen i Skottland. Scotland the Brave!

Mer i nästa Informationsblad!

I Geneve var:

*Gunnar Westberg, Wenjing Tao,
Erland Rickardson samt Martina
Grosch*

Studenter marscherar för fred

Som en upptakt till IPPNW:s världskongress i Delhi förenades 74 läkarstudenter från 11 länder till en bussburen *Peace March* i delstaten Punjab, belägen mot den pakistanska gränsen. Från Sverige deltog Martina Grosch, Camilla Mattson och Andreas Tolf. Längs vägen från Wagah till Delhi gjordes många besök på medicinska fakulteter och symboliska platser, som det gyllene templet i Amritsar, en kooperativt driven fabrik samt Mahatma Gandhis grav. Budskapet från studenterna var entydigt: *We want peace!*

Resan tog sin början i Wagah, en liten by med stort symbolvärde. Bara några mil utanför miljonstaden Amritsar finns här den enda väg som förbinder Indien med dess grannland Pakistan längs hela den nästan 300 mil långa gränsen. Här samlas folk varje dag från vardera sida, utrustade med flaggor och uppsluppet lynne, för att beskåda den färgsprakande, dansliknande uppvisning som gränssoldaterna utför i samband med vaktavlösning morgon och kväll.

Indien och Pakistan är tillsammans med Israel de enda kärnvapenmakter som inte är anslutna till icke-spridningsavtalet. De pakistanska kärnvapnen var till stor del ett svar på Indiens upprustning, med Kinas goda minne. Att relationerna de båda länderna emellan fortfarande är spända blev tydligt för oss då de pakistanska studenterna inte beviljades visum för att medverka i fredståget. Deras frånvaro berättade vi om på våra manifestationer längs resan i en liten dialog som två tyska studenter hade övat in på

punjabi, det språk som förenar pakistanierna och indierna på båda sidor om den gräns som klöv Punjab i två delar 1947. Detta indoariska¹ språk är Pakistans största och ett av världens mest talade. Historiskt sett har Punjab varit en sammanhållen provins där muslimer och sikher levt sida vid sida, men vid den indiska självständigheten splittrades området. Muslimerna sökte sig till Pakistan och sikherna till Indien.

I Ludhiana, Punjabs största stad, genomförde vi ett demonstrationståg tillsammans med hundratals indiska sjuksköterske- och läkarstudenter, som fått ledigt från undervisningen för att delta. Slagorden *Say no to nukes, say yes to peace!* och *Aman shanti!* (som vi tror betyder *Fred på jorden!*) skallade längs de myllrande gatorna. Därefter samlades vi alla i universitetets aula där representanter från varje land berättade om hur kampen mot kärnvapnen och för fred bedrivs på olika håll jorden runt. Många av de indiska studenterna beslöt sig för att följa med oss vidare på färden mot Delhi och vara med på kongressen.

Längs hela resan var det massmediala pådraget stort. Ett flertal tidningar och TV-kanaler rapporterade om hur läkarstudenter från hela världen kommit för att visa sin sympati för den indiska fredsrörelsen. Att bygga fred och väcka opinion i Indien sker på ett sätt som på många vis skiljer sig från den svenska strategin, kunde vi konstatera efteråt. Indierna är på ett helt annat sätt vana vid fredsretorik, är lätta att entusiasmera, stämmer spon-

¹ Indo-ariska språk: En grupp i Indien talade indoeuropeiska språk, t.ex. hindi, bengali, punjabi. (The Worlds Major Languages, Oxford University Press)

tant upp i talkörer och har en förkärlek för symboliska handlingar. Blomsterkransar och välsignelsesjalar var snarare regel än undantag vart vi än kom, och gruppfotofering var obligatorisk. Överallt mottogs vi med intresse och med en gränslös gästfrihet. De dignande borden och de minutiöst smyckade samlingsalarna stod ofta i smärtsamt bjärt kontrast till den djupa fattigdom som fanns överallt.

Den fyra dagar långa fredsmarschen avslutades vid Mahatma Gandhi Memorial i centrala Delhi, där den indiske fredskämpen ligger begravd, en grön oas omgiven av tungt trafikerade vägar,. På en skärm rullade citat av Gandhi förbi, lika slående aktuella nu som då.

Det finns ingen väg till fred - fred är vägen

Andreas Tolf

“Many affiliates of IPPNW have contributed to the International Travel Fund and to the work of IPPNW. Among those I should particularly mention SLMK. This affiliate has again, and through the years, been extraordinarily helpful and generous to the international work”

Ira Helfand, skattmästare för IPPNW, i sin redogörelse för ekonomin vid Indien-konferensen

Wenjing och Ehase

De nya internationella studentrepresentanterna intervjuade

En central punkt på studentkonferensens fullspäckade schema var valet av två nya internationella studentrepresentanter (ISRs) för de kommande två och ett halvt åren. Under konferensens andra dag var det dags och den här gången var valet extra spännande för oss svenskar eftersom en av kandidaterna var Wenjing Tao från Sverige. När rösträkningen var klar stod så Wenjing tillsammans med Ehase Agyeno från Nigeria som de två nya studenterna som kommer att anta utmaningen som ISRs. Vi fick en intervju med de två nya representanterna.

Olika erfarenheter – bredare perspektiv

Wenjing och Ehase känner varandra sedan tidigare. De trivs bra tillsammans och tror att de kommer att kunna arbeta mycket bra ihop som ISRs under den kommande perioden. Deras erfarenheter av engagemang i IPPNW är olika, något som de ser som positivt eftersom de tillsammans kommer att ha ett bredare perspektiv på arbetet. Wenjing har tidigare arbetat mycket med kärnvapenfrågan och Ehase har mest arbetat med handelsvapen inom IPPNW:s small arms-kampanj.

Wenjing har varit engagerad i SLMK och IPPNW sedan 2005. Hon blev inspirerad av en klasskompis, Thomas Silfverberg, som var aktiv i SLMK och tyckte det verkade vara en

bra förening som hon bara måste ge en chans. Det har hon verkligen inte ångrat. Hon har de senaste åren som koordinator för NWIP (Nuclear Weapons Inheritance Project) varit mycket aktiv i arbetet mot kärnvapen bl.a. genom att delta i delegationer till kärnvapenländer, potentiella kärnvapenländer samt till NATO och EU.

Också Ehase har varit aktiv sedan 2005. För honom var det mer en slump att han fick veta att organisationen fanns. Under den regionala Afrika-konferensen i Jos i Nigeria i december 2005 råkade han gå förbi utanför konferenslokalen och blev nyfiken på vad de gjorde där inne. Han gick in och träffade några medlemmar i organisationen, fick en folder och en internetadress och det blev startsignalen för hans engagemang. Han har mest erfarenhet av small arms-kampanjer och projektet *One Bullet Stories*, men han har också arbetat med informationspridning om kärnvapenfrågor i *the global south*. Senaste året har han ansvarat för IPPNW-studenternas internetbaserade tidning e-Pulse.

Vilka uppgifter och mål har då de nyvalda studentrepresentanterna?

IPPNW har idag nationella föreningar i ett 60-tal länder. Wenjing och Ehase säger att de i sitt arbete inte främst vill verka för ett större IPPNW, utan att de istället vill stödja de redan pågående projekten och satsa på att göra dagens IPPNW mer aktivt. Som ISRs kom-

mer de förstås också att försöka vara länken mellan läkarna och studenterna i IPPNW. Wenjing framhåller att hon tycker att stödet från läkare är avgörande för att hålla studentföreningen aktiv. Detta är viktigt framför allt i de länder där det kan vara svårt att arbeta mot kärnvapen och att få genomföra olika aktiviteter.

NWIP har precis breddats till att innehålla alla nedrustningsaktiviteter och det kommer, enligt Wenjing, att innebära att koordinatörerna för NWIP behöver mycket stöd från henne och Ehase. Att försöka öka arbetet i studentorganisationen för nedrustning av kärnvapen i USA och Europa är något som Wenjing kan tänka sig att hon som ISR kommer arbeta med. Ehase vill också poängtera den viktiga uppgiften att se över den ekonomiska situationen och arbeta med fundraising.

Det allra första de kommer att göra när de kommer hem blir dock att ta kontakt med och inleda samarbetet med alla regionala studentrepresentanter. De ser det som en process att ta över som ISRs men tycker att de börjat skapa sig en bild över vad de behöver och vill göra de kommande två och ett halvt åren.

Stort ansvar

På frågan om de känner sig skrämda av uppgiften nickar båda instämmande. Visst känner de en viss rädsla och spänning inför vad de tagit på sig, att representera och stödja IPPNW-stu-

Wenjing och Ehase, IPPNW:s två nyvalda studentrepresentanter.

Foto: Andreas Tolf

denter från världens alla hörn. Men de känner samtidigt entusiasm och tror att de kan använda den där lite nervösa känslan av rädslan som motivation. De kommer också bra överens med de tidigare ISRs och tror att de kommer kunna få stöd och hjälp av dem om det behövs. Och de är ju två om ansvaret, vilket de känner sig glada över och något som Ehase kommenterar med hjälp av ett citat "Om du vill gå snabbt, gå ensam. Om du vill gå långt, gå tillsammans."

Världskongressen och Delhi

Det bästa med världskongressen i Delhi tycker Wenjing är att få träffa

alla människor. De sociala delarna är bäst, inte bara för att få träffa och prata med folk utan också för att hon tycker det är då de bästa projektidéerna brukar dyka upp. Ehase håller med och flikar in att det är väldigt kul att få möta och se ansiktet på alla dem som han bara mailat med tidigare. De säger båda att de verkligen kommer sakna alla när de åker hem igen.

Vi befinner oss ju i Delhi, en stad långt bort från både Wenjings och Ehases hemtrakter. Så vi undrar förstås vad de nyvalda ISRs tycker om staden där den 18:e världskongressen hålls. Ehase som varit här tidigare säger att han tycker det är en historisk

stad där han verkligen uppskattar alla vänliga människor och det sköna klimatet. Det som han tycker mindre om med Delhi är den bristfälliga renhållningen som han ser som ett bekymmer i framför allt Old Delhi. Wenjing däremot har inte så mycket att svara på frågan. Det har varit fullt upp under kongressen så hittills har hon inte hunnit se mycket mer av Delhi än vägen mellan vandrarhemmet och kongressbyggnaden. Men hon ser verkligen fram mot ett par dagar efter kongressens slut för att se och upptäcka Delhi.

Maria Cederlund
Åsa Lindström

Verdenskongressen 2008 i Delhi som ny student

Det er en lang vej fra Danmark til Indien, men det var hele rejsen værd, for at kunne deltage i IPPNW's 18 verdenskongres i Delhi. Jeg har en del års erfaring med internationalt studenterarbejde, men dette var alligevel min første kongres med både læger og medicin studerende til stede under hele kongressen. Denne blanding af års erfaring og speciale viden kombineret med studenternes friske gå-på-mod i forhold til verden er unik og giver efter min mening en styrke til IPPNW som organisation.

For mig som student var det en mulighed for at høre nogle talere, der ikke normalt ville være til stede på en studenterkonference og dermed tilegne mig ny viden indenfor et område, der interesserer mig meget.

De mange forskellige workshops man kunne deltage i, gav rig mulighed for at komme lidt dybere ned i et emne og ikke mindst muligheden for at diskutere med og stille spørgsmål til folk med større viden end jeg selv.

Samtidig oplevede jeg at alle var meget åbne overfor studenterne og det man som student har at tilbyde organisationen. Det øger motivationen for at arbejde frivilligt, at man kan mærke, at det arbejde man laver bliver taget alvorligt og at man, når man er mange sammen, rent faktisk kan gøre en forskel.

Ydermere deltog jeg i det regionale møde samt det åbne bestyrelsesmøde, hvilket som ny student gav mig et bedre indblik i hvordan IPPNW fungerer som organisation og ikke mindst en bedre føling med de enkelte projekter, der kører rundt om i verden. Det er også rart at få sat nogle ansigter på de mange navne, man så ofte hører omtalt i IPPNW regi. Dermed er det også nemmere at henvende sig til folk. Samtidig fik jeg ved at lytte til diskussionen rundt om bordet til bestyrelsesmødet nye ideer til fx fundraising muligheder.

Sidst men ikke mindst, var det spændende at opleve og lære noget

mere om Indien. Dels ved at være i landet, men lige så meget på grund af de Paneldebatter, der havde inviteret Indiske oplægsholdere til at fortælle om situationen i Indien i forhold til forskellige problematikker som fx atomvåben, interne konflikter og kvinders forhold.

Så skulle der sidde andre studenter derude og overveje at deltage i en verdenskongres, kan jeg kun sige: "Tag afsted!" Det er en ganske særlig mulighed for at lære noget samtidig med, at der er god mulighed for at få lov til at fortælle andre om lige netop dit projekt eller din projektide.

Her til slut vil jeg sige tak til IPPNW for at byde en ny student godt velkommen og mange tak til de, der hjalp mig til at få muligheden for at deltage i verdenskongressen.

Eva Margrethe Holst, Danmark

Intresserad av information om aktuella SLMK-aktiviteter?

Vad sägs om att få 1-2 mail per månad
med pinfärs information om SLMK-aktiviteter mm.

Anslut dig till vår maillista genom att maila till
martina.grosch@slmk.org.

“Finding new Ways for Peace Education”

- workshop om fredsundervisning

Under kongressen i New Delhi genomfördes en workshop kring temat fredsundervisning, i SLMK:s regi och med Hans Levander som moderator. Sammanlagt 23 läkare och medicinstudenter deltog, representerande tretton länder från samtliga kontinenter. Mötet diskuterade begrepp som *confidence building*; *peace and care* och *responsibilities and rights* (d.v.s. individens ansvar att vårda och att ta ansvar); *security*; samt *changing concepts, attitudes, and behaviour* (att ifrågasätta sina grundinställningar och sitt beteende i ett planetärt vardagsrum).

SLMK genomförde i samband med

IPPNW-kongressen en enkät om hur IPPNW-affiliates bedriver undervisning och opinionsbildning vid medicinska fakulteter och vid skolor. Resultatet visar att en viss men begränsad undervisning bedrivs vid de medicinska fakulteterna, och att mycket litet undervisning ges vid skolor. Resurser och engagemang för denna typ av direkt opinionsbildning kring massförstörelsevapen och säkerhetstänkande tycks inte finnas inom IPPNW. Vår uppgift blir därför att förse skolor och lärare med informationsmaterial såsom SLMK:s *Learn about Nuclear Weapons*.

Vid mötet enades samtliga deltaga-

re om ett uttalande som innebär att skolor i Indien och Pakistan, skolor som ligger inom Indus vattenområde, skall kopplas samman i ett av Life-Link utarbetat *Water for Life Program*. Kontakter har nu tagits för att finna intresserade skolor.

Affiliates inom IPPNW kan vara betjänta av att ha närhet till skolor och skolprogram för att där föra fram sitt budskap och för att visa på hur förtroendeskapande samarbete kan ske bland ungdomar i världen, till gagn för en kärnvapenfri framtid.

Hans Levander

Studentkonferensen

Nuclear Weapons Inheritance Project ordnade två välbesökta workshops under studentkonferensen. Den första leddes av studenter från Sverige, Australien och Japan och gav deltagarna baskunskaper om kärnvapen och politiken kring dessa genom bland annat gruppövningar och diskussioner. I den andra workshopen hölls mediaträning för studenter, något vi fått inspiration till från ett mediaseminarium i Karlstad i samband med SLMK:s styrelsemöte i augusti förra året. Mediaträningen blev mycket uppskattad, troligen för att den var praktiskt inriktad och fyllde ett verkligt behov. Många studenter har tidigare varit med i projekt som Target X,

då vi går ut och pratar med folk på gatan om kärnvapenfrågor. Då brukar många känna att man behöver skärpa sin argumentation och bli bättre på att presentera sig själv och sitt budskap på ett enkelt och slagfärdigt sätt. Under workshopen fick alla studenter träna på just att presentera sig själva och sitt projekt eller sin organisation inför mindre grupper, och man fick öva på att svara på journalisters frågor. Eftersom många studenter hade blivit intervjuade av indiska tidningar och tv under den *Peace March* som föregick konferensen, kändes även dessa övningar relevanta.

Utöver dessa workshops gavs ett stort antal presentationer om olika

freds- och rättvisefrågor under studentkonferensen, främst av asiatiska studenter. Vi fick även lära oss mer om handeldvapen och olika projekt i Afrika och Sydamerika. En av höjdpunkterna var när Leila Moein från Iran berättade om alla de aktiviteter som iranska studenter dragit igång sedan studenter och läkare från SLMK besökte Iran förra året.

Som alltid bjöd studentkonferensen på tillfällen till sång, dans och musik, och många informella möten. Många har efter konferensen fortsatt hålla tät kontakt genom bland annat olika IPPNW-grupper på populära Facebook.

Camilla Mattsson

Från Wagah till Delhi – studenter marscherar för fred

Hundratals vårstudenter marscherar för fred i staden Ludhiana

Foto: Andreas Tolf

Martina Grosch intervjuas i indisk teve

Foto: Andreas Tolf

Ann-Mari Westberg med två iranska IPPNW studenter

Foto: Lars Pohlmeier

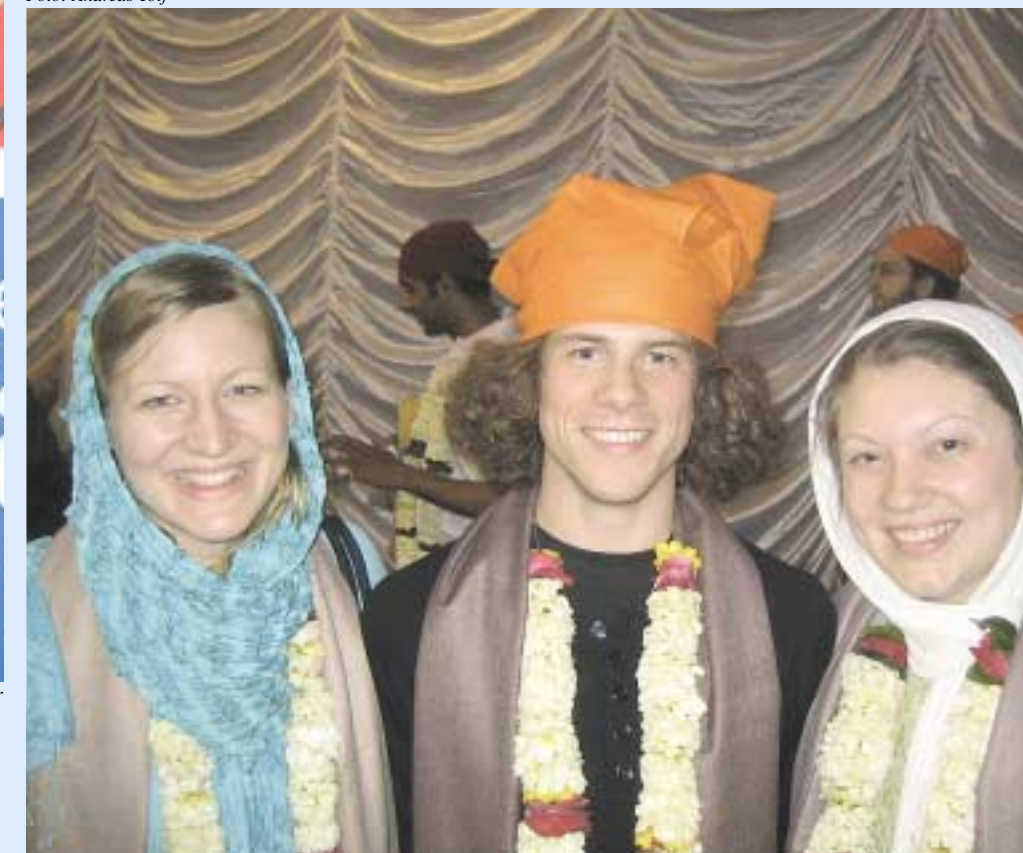

Under en av kvällarna genomfördes en fredsmarsch genom en del av New Delhi

Foto: Lars Pohlmeier

Camilla Mattson, Andreas Tolf och Martina Grosch från Sverige deltog i Peace March

Foto: Andreas Tolf

Att uppnå en värld fri från kärnvapen

Konferens i Oslo

Kan något lands regering utlysa en konferens med en så djärv titel – förutom Norges? Konferensen hölls i Oslo 26-27 februari och arrangerades av Den norske utenriksdepartement och Statens Strålevern (Strålskyddsinstitut) i samarbete med The Hoover Institute, Kalifornien och Nuclear Threat Initiative (som finansieras av Ted Turner). Här kommer en rapport och vissa funderingar.

Deltagare var experter på säkerhet och nedrustning och kom från många länder: USA, Europa, Ryssland, Kina, Indien, Japan m fl. Där ingick George Schultz, Sam Nunn, Hans Blix, Rolf Ekéus. Mohamed El Baradei liksom Sidney Drell som tillsammans med James Goodby skrev de två artiklarna i Wall Street Journal i januari 2007 och 2008.

Här deltog omkring 150 medelålders och gamla män och bara ungefär tio kvinnor. Patricia Lewis (chef för FN:s institut för nedrustningsforskning i Genève) noterade: "Här behövs en större kognitiv mångfald, här är bara några få kvinnor, inga unga personer och nästan inga från NGO. Vi har t ex inte hört något om ICAN eller om Nuclear Weapons Convention". NGO var faktiskt inte inviterade från början, utan det var först efter påtryckningar som några enstaka NGO-delegater släpptes in. Själv representerade jag Norske Leger mot Atomvapen. Tack Norge!

Artiklarna i Wall street Journal

George Schultz, 86 år, som var utri-

kesminister i Ronald Reagans regering då mötet i Reykjavik ägde rum 1986, stödde den gången visionen "Abolition före år 2000". Reagan hade sett filmen *The Day After* och han insåg då att kärnvapen får aldrig användas. President Gorbatsjov hade långt före mötet föreslagit en överenskommelse om att kärnvapnen skulle avskaffas före sekelskiftet. President Reagans rådgivare, framför allt Richard Perle, "The Prince of Darkness", talade för att SDI, Reagans omhuldade Stjärnornas Krig, i varje fall måste bevaras. Därmed föll visionen, som sannolikt inte skulle vunnit gehör vare sig i USA:s kongress eller hos ryska generaler.

Nu har visionen återfötts med George Schultz och fysikern Sidney Drell som barnmorskor. Tre fjärdedelar av alla de utrikesministrar, försvarsministrar och säkerhetsansvariga från tidigare USA-regeringar som fortfarande lever, stöder ideerna som framförts i Wall street Journal (WSJ) eller i dokumenten *Reykjavik revisited*. "Without the bold vision (of abolition) the actions will not be perceived as fair or urgent. Without the actions the vision will not be perceived as realistic or possible." Också Arnold Schwarzenegger instämmer: "Människor gör misstag. Varför skulle misstag med kärnvapen vara ett undantag?" Var fick han det ifrån?

Den internationella reaktionen på den första WSJ-artikeln var omfattande, med kommentarer i många

medier i många länder, i huvudsak positiva. Rebecka Johnson som nyligen varit på möten i Yale och Princeton sade att det nu talas om *Abolition* överallt, något som var otänkbart för fem år sedan. Reagan har varit ledstjärnan för dem som nu inser att kärnvapenspridning och atomterrorism bara kan undvikas om kärnvapenstaterna gör klart att de går in för *Abolition*. Oslo-konferensen fokuserade dock mest på små steg, och visionen sjönk under horisonten. Men så höll Sam Nunn ett engagerat tal vid lunchen, som återgav oss inspirationen. Han tog upp ett handlingsprogram med bl a följande punkter: Förläng START I (som går ut nästa år), sänk avskjutningsberedskapen (*alertness*), avskriv *Mutual Assured Destruction* som grunddoktrin, eliminera taktiska kärnvapen inklusive NATO-vapnen i Europa, ratificera CTBT och stärk NPT, Han anbefallde även missilförsvar i samarbete med Ryssland.

Reykjavik revisited?

Huvudproblemet med WSJ-artiklarna är att de egentligen inte är *Reykjavik revisited*. I Reykjavik insåg både Reagan och Gorbatsjov att ett atomkrig är ett hot mot mänsklighetens överlevnad, och därför måste man avskaffa kärnvapnen. Schultz och hans medförfattare säger däremot att man måste avskaffa kärnvapnen därför att de inte längre skyddar USA och inte är till militär nytta för landet, när nu många andra länder

Gunnar Westberg tyckte att det var svårt att få ordet vid konferensen, i konkurrens med alla pratvana diplomater. Här har han i vart fall lyckats.

kan anskaffa dem. För USA:s säkerhets skull, och för att USA skall kunna behålla sin militära överlägsenhet måste kärnvapnen försvinna. USA:s enorma överlägsenhet i konventionella vapen säkrar dess plats som den militärt dominerande makten i världen även när man inte längre dominerar ekonomiskt. Så ett avskaffande av kärnvapnen kan stöta på motstånd i Ryssland och Kina.

Detta problem diskuterades knappast alls i Oslo. Vi måste börja göra det.

Ryssland

Hur skulle Ryssland reagera om USA började arbeta för kärnvapnens avskaffande? Med tanke på att detta skulle ge USA ett ännu större militärt övertag i världen skulle Ryssland förmodligen kräva en minskning av USA:s konventionella styrkor. Ryssland vill också behålla och förlänga START I, det enda nu existerande kärnvapenavtal som inkluderar verification. En ratificering av CTBT av den amerikanska kongressen vore viktig.

Det finns hopp, men det finns undervattensskär. Navigationen blir svår, och man vet inte vem som är skeppare eller lots.

Några iakttagelser

Som NGO-medlem var det svårt att få ordet på denna konferens, men jag fick bl.a. ställa en fråga till Sam Nunn angående *Nuclear Weapons Convention*, som han fick (liksom Alexey Arbatov) ett exemplar av och lovade att läsa. När jag träffade Sam Nunn för tre år sedan ville han inte höra talas om *Abolition*, men nu hade han blivit omvänd, och jag uttryckte min glädje över detta. Jag fick en omfamning och ett "God bless you" från Sam Nunn.

Bruce Blair talade om risken för ett globalt kärnvapenkrig genom missförstånd eller misstag eller genom ingripande av en *hacker*. Blair ville reducera avfyrningsberedskapen i fyra steg. Hans föredrag, liksom de av Arbatov, Nunn och El Baradei, var för mig de viktigaste. El Baradei är f.ö. en uttalad motståndare till ett missilförsvar mot Mellan-

östern; det skulle permanenta mot-sättningar som i stället bör och kan lösas.

Rolf Ekéus som är ordförande i SIPRI och med i styrelsen för Nuclear Threat Initiative (NTI) kommer under hösten att delta i aktiviteter för att stimulera nedrustning i FN:s första kommitte. Han kommer också att vara aktiv för NTI och *Abolition* i det kommande NPT Prep Com i maj 2008.

Gunnar Westberg

Föredrag från Oslo-konferensen kan man hitta via det norska Strålevernets hemsida www.nrpa.no och med litet envishet kan man hitta föredragen där, liksom – under "miscellaneous" - de två artiklarna från WSJ.

Reykjavik Revisited finns sammanfattad på <http://www.hoover.org/publications/books/online/15766737.html>

Svenska Tandläkare mot Kärnvapen

Världen går snart under – men först måste vi ha en kopp kaffe! var titeln på ett mycket lärorikt och underhållande föredrag som i mars i år hölls av Sven-Eric Liedman, professor emeritus i idé- och lärdoms historia, på odontologernas kårhus Munhålan i Göteborg. Samma dag tillkännagavs att han hade tilldelats Svenska Akademiens nordiska pris för år 2008 och vi fick anledning att gratulera honom.

I sitt föredrag kontrasterade Liedman den stora världen och den lilla. Samtidigt som vi oroar oss för miljöförstöring, krig, kärnvapenhot och svårt måste vi också leva vårt eget "lilla" liv. I en mening blir den dagliga kaffestunden lika viktig för oss som att ta ställning och förhålla oss till världen i stort. Liedman diskuterade undergångsvisionernas historia och menade att tanken på annalkande katastrofer knappast är ny. Föredraget gav upphov till en livlig diskussion där inte minst tankar och idéer om kärnvapenhot ventilerades.

Det andra föredraget, vilket hölls i april och även det på Munhålan, hade titeln *Lycka och lidande*. Föredragshållare var Bengt Brülde, docent i praktisk filosofi och lyckoforskare, som flera gånger hörts i Sveriges Radio.

I en fullpackad föreläsningssal argumenterade Brülde för att vi bör uppfatta lycka som en kombination mellan å ena sidan livstillfredsställelse och å den andra subjektivt välbefinnande; vi är lyckliga när vi både mår

Sven-Eric Liedman laddar upp inför sin föreläsning.

bra och är tillfreds med våra liv. Föredraget gav en heltäckande översikt över lyckans olika bestämningsfaktorer: det handlade om de storskaliga samhälleliga faktorernas betydelse för våra lyckonivåer, dvs. vilket slags samhälle som är bäst att leva i ur lyckosynpunkt; om hur våra lyckonivåer påverkas av våra mera omedelbara livsvillkor såsom inkomst och social position; om i vilken grad en persons lyckonivå är beroende av faktorer som hälsotillstånd, relationer, arbete och fritid; och slutligen om de psykologiska faktorernas betydelse, till exempel vilken påverkan olika personlighetsvariabler har på vårt subjektiva välbefinnande och vår livstillfredsställelse.

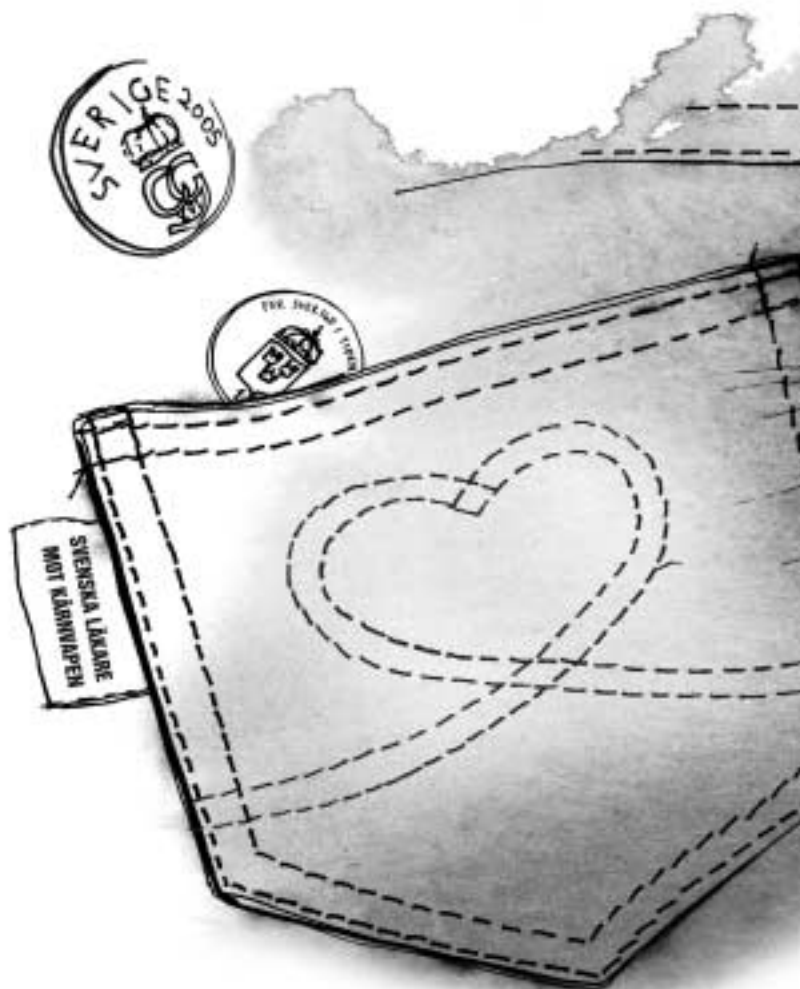
Många frågor ställdes till Brülde under föredraget och det var lätt att leda in diskussionen på frågor om kärnvapenhot och terrorism.

Båda kvällarna avslutades med att musikaliska tandläkare med sina band gladde oss med härlig jazzmusik.

Anledningen till att vi i STMK har startat seminarier med ett bredare anslag är att vi vill fördjupa kunskapen om vad hot och hotbilder betyder för individer. Med dessa föredrag har vi också nått ut till en större och yngre publik vilket resulterat i ett rejält nytillskott av medlemmar.

*Inger Egermark
Svenska Tandläkare mot Kärnvapen*

**Ju mer dina
sparpengar växer,
desto mer hjälp
hamnar i andras
fickor.**

När du sparar i Humanfonden går varje år 2% av din fondförmögenhet till Svenska Läkare mot Kärnvapens viktiga arbete, och 98% till dig. Vi försöker naturligtvis få dina pengar att växa så mycket som möjligt för att Humanfonden ska vara en bra affär för dig, men också för att så mycket hjälp som möjligt ska hamna i andras fickor.

Hittills har Bancos kunder bidragit med drygt 5,4 miljoner kronor till Svenska Läkare mot Kärnvapen. Nu hoppas vi innerligt att Humanfonden får massor av nya sparare, att värdeutvecklingen blir minst lika bra som tidigare och att vi kan förmedla 5,4 miljoner till. Minst.

HUMANFONDEN I SAMARBETE MED SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

BANCO

TEL 0200-23 53 00 • WWW.BANCO.SE

TÄNK PÅ ATT INVESTERINGAR I FONDER ALLTID INNEBÄR EN RISK. AKTIEMARKNADEN GÅR BÅDE UPP OCH NER OCH HISTORISK AVRÄSTNING ÄR INGEN GARANTI FÖR FRAMTIDA AVKÄSTNING. PENGAR SOM PLACERAS I FONDER KAN BÅDE ÖKA OCH MINSKA I VÄRDE OCH DET ÄR INTE SÄKERT ATT DU FÅR TILLBAKA HELA DET INVESTERADE KAPITALET. INFORMATIONSBROSCHYR MED FULLSTÄNDIGA FONDBESTÄMMELSER OCH FAKTABLAD KÄN BESTÄLLAS FRÅN BANCO PÅ TELEFON 0200-23 53 00 ELLER HÄMTAS PÅ WWW.BANCO.SE.

Et forsigtigt håb

Egentlig skulle dette handle om mine oplevelser på IPPNW's verdenskonferens i Delhi samt på "Artikel 6 Forum" afholdt af Middle Powers Initiative i Dublin i marts, men det kommer det nok ikke til. I stedet kommer det til at handle om inspiration og håb. Lige siden jeg blev aktiv i nedrustningsbevægelsen for otte år siden, har livet som fredsaktivist mildest talt været op ad bakke. Vi har traditionen tro afholdt det ene møde efter det andet, mødtes med beslutningstagere og snakket om luftsteg, vindfrikadeller og muligvis lidt om våben. Hele tiden har vi kæmpet med håbløshedens og ineffektivitetens dæmoner, som så nemt får fodfæste, når resultaterne lader vente på sig. Kloge hoveder kan muligvis forklare hvorfor vindene har ændret retning, men et faktum er det. Man har i diskussionsklubberne såvel som i de høje sale, hvor magtfulde mennesker går, kunnet mærke en udefinerbar ændring. Lige så forsigtigt og diskret af frygt for at dens artikulation kan blive selvudslettende, men dog ikke til at tage fejl af. Det er håbet om en fremtid uden A-våben, og troen på at det kan blive en realitet.

For godt et år siden skrev tidligere amerikanske toppolitikere, Kissinger, Shultz, Perry and Nunn en kronik i Wall Street Journal, hvor de argumenterede stærkt for global atomnedrustning. Den blev fulgt op af en ny kronik i januar i år, hvor endnu flere statsmænd bidrog. Barak Obama har offentligt talt for atomnedrustning, og Gordon Brown har ligeledes rakt en hånd frem. I Skotland har det skotske parlament stemt imod at have atomvåben på skotsk jord (de fleste Trident missiler er placeret i Skotland), og Sarkozy har også ytret sig positivt om nedrustning. Endelig talte Indiens Vicepræsident på IPPNW's Verdenskonferens og opfordrede til at man gen-

oplivede Rajiv Gandhis plan for global nedrustning. Alt i alt er der mange tegn på at verdenen og dens ledere er klar til at se med nye øjne på mulighederne for global nedrustning. Det betyder selvfølgelig ikke at der ikke er mange udfordringer. De fleste atomvåbenstater planlægger modernisering af deres atomvåbenarsenaler. NATO har på sit topmøde i starten af april sagt et lunkent okay til udbygning af det amerikanske missilskjold i Europa og prominente NATO officerer har i et længere dokument argumenteret for at NATO i en overskuelig fremtid fortsat må bygge sit forsvar på afskrækkelse med atomvåben.

I forbindelse med min deltagelse i internationale møder på vegne af Danske Læger Mod Kernevåben og IPPNW i foråret har jeg ikke kun haft anledning til at høre om disse nye strømninger. Jeg har fundet inspiration og håb i de mange internationale kampagner og planer for arbejdet mod atomvåben, og jeg ønsker at dele dette og DLMK's involvering med jer.

Borgmestre for Fred (Mayors for Peace) er en stor international kampagne, der i dag ledes af Borgmester Akiba fra Hiroshima. Organisationens hovedformål er at arbejde for global nedrustning i år 2020 gennem regionale ledere. Kampagnen har nu over 2000 medlemmer. I nogle lande som Belgien er der mere end 200 medlemmer. Danmark har længe ikke haft nogen medlemmer, grundet en modvilje i de kommunale administrationer imod at involvere sig i udenrigspolitik. Det ændrede sig dog i 2007, hvor DLMK og Pugwash har kontaktet samtlige 98 kommuner pr brev og telefon. I september blev København medlem og overborgmester Ritt Bjerregaard sendte efterfølgende en opfordring til alle landets kommuner om at melde sig ind. Dette skete i for-

bindelse med at borgmester Akiba besøgte Københavns rådhus i november 2007 (beskrevet i flere artikler i tidligere udgaver af nyhedsbrevet). Om det er Ritt, Akiba eller en utrættelig indsats af DLMK's medlemmer, der har gjort det ved ingen, men Danmark har i dag 15 medlemmer af Borgmestre for Fred. DLMK fortsætter indsatsen. Skulle nogen af jer have kontakter til borgerrepræsentationer eller borgmestre har vi såvel danske som engelske foldere og vil meget gerne have hjælp.

IPPNW's egen store internationale kampagne for atomnedrustning (ICAN – International Campaign to Abolish Nuclear Weapons) har også stor international tilslutning. Hovedformålet med ICAN er at promovere en international atomvåbenkonvention, der forbyder alle våben og stiler mod global nedrustning. Et udkast til konventionen er blevet opdateret af IPPNW og partnere, og det er blevet et officielt FN-dokument. Atomvåbenkonventionen er blevet nævnt i slutdokumentet fra sidste års forberedende forhandlinger af Ikke-spredningstraktaten, og ICAN støttes af en lang række beslutningstagere, kunstnere og organisationer. Kampagnen har udviklet et imponerende uddannelsesmateriale, og DLMK har nyligt oversat en informationsbrochure til dansk, som vi påtænker at sende til samtlige medlemmer af folkettinget. Vi har ligeledes planer om et møde med udenrigsministeriet for at briefe sikkerhedsafdelingen om atomvåbenkonventionen. ICAN blev skudt i luften i Danmark af kampagnens internationale koordinator Dr Bill Williams i forbindelse med Akibas besøg i november.

Internationalt støttes ICAN blandt andet af det internationale netværk af parlamentarikere for atomnedrustning (PNND – Parliamentary Network for

Nuclear Disarmament). PNND har nu 500 medlemmer globalt, der alle er medlemmer af nationalforsamlinger. I Danmark har vi kun fire medlemmer, og som et led i ICAN-kampagnen i Danmark planlægger DLMK derfor at gentage succesen fra Mayors for Peace. Vi planlægger derfor at skrive til alle folketingsmedlemmer og opfordre dem til at blive medlem af PNND. Dette regner vi med at følge op med møder med nøgleparlamentarikere, såsom medlemmerne af udenrigspolitisk nævn. Har du kræfter til et møde eller en telefonopringning, må du meget gerne give en hånd med.

Det helt hotte emne i Europa er i øjeblikket atomvåben på Europæisk jord. Der er fortsat en række lande, der som et led i NATOs forsvarsstrategi, har atomvåben på amerikanske baser på deres territorium. Sidste år stemte det belgiske parlament for fjernelse af atomvåben fra belgisk jord, men regeringen har ikke fulgt denne opfordring. Befolkningen i alle europæiske lande vil helst være fri for atomvåben, men dette står i stærk kontrast til beslutningstagerne og militærets mening. NATO har nyligt bekræftet brugen af atomvåben i NATOs forsvarspolitik og man har accepteret udbygningen af et missilskjold, der involverer østeuropæiske lande i tillæg til baser i Grønland og Norge. Samtlige medlemmer af nedrustningsbevægelsen har derfor sat fokus på atomvåben i Europa. De skal ud! IPPNW har valgt de europæiske våben som tema for den næste verdenskongres, der skal finde sted i Basel i 2010, og vi forbereder nu en brevkampagne til alle medlemmer af Europaparlamentet. I Danmark har vi også fokus på missilskjold og europæiske våben, som er tema for et symposium i Folketinget til november planlagt af blandt andet danske Pugwash og DLMK, hvor Hans Blix vil deltage. Dette vil blive nærmere annonceret her i bladet, og vi opfordrer så mange så muligt til at deltage.

Der har længe været tale om at tage nedrustningsspørgsmålet tilbage til den internationale domstol i Haag, som man gjorde i 1996. Dengang spillede IPPNW en nøglerolle, da det var gen-

nem IPPNW's medlemmer, at man overtalte verdenssundhedsorganisationen til at spørge domstolen, hvorvidt atomvåben var ulovlige. Man ønsker nu at stille et lignende spørgsmål, men denne gang at formulere det anderledes. Hovedaktøren i denne internationale kampagne er juristernes internationale organisation for nedrustning – IALANA, men IPPNW kan muligvis også yde et bidrag. Man har i den internationale bestyrelse besluttet at undersøge muligheden af at Verdenssundhedsorganisationen opdaterer de to skelsættende rapporter om truslen fra atomvåben mod international sundhed. Dette vil kræve en stor indsats fra IPPNW, men kan muligvis bane vejen for fornyet fokus på nødvendigheden af nedrustning fra et medicinsk synspunkt.

Indenfor samme emnegruppe falder IPPNW's nye kampagne for at få stoppet brugen af beriget uran, der kan bruges til terrorformål, i medicinsk apparatur og behandling. Der har for nyligt været en kommentar i the Lancet om dette emne, skrevet af Dr Bill Williams og Dr Tilman Ruff fra Australien. Malaysias lægeforening har allerede vedtaget en resolution om at man omlægger brugen fra uran (Highly Enriched Uranium), der kan bruges i våben, til andre isotoper uran (Low Enriched Uran), der ikke potentielt kan bruges til våben og dermed ikke udgør en terrortrussel. Skulle Lægeforeningen ikke vedtage en tilsvarende resolution?

Til sidst skal nævnes at IPPNW medlemmer i samarbejde med klimaforskere i London i efteråret og Delhi i foråret præsenterede banebrydende forskningsresultater om klimaforandringer efter en begrænset atomvåbenudveksling med 50 våben (som man kunne forstille sig det ske i Sydasiens). Undersøgelsen viser at temperaturen globalt vil falde dramatisk og faktisk opveje effekten af global opvarmning. Dette vil have store konsekvenser for fødevarer sikkerheden og vil få dramatisk effekt på overlevelsen i alle dele af verden, men mest udtalt i den tredje verden. Resultaterne af undersøgelsen sætter atomnedrustning ind i en global miljø- og udviklingsmæssig

kontekst og bør udbredes bredt.

De sidste par år har der været snak om hvorvidt nedrustningsbevægelsen og IPPNW havde tabt sin glød. Det er der ingenlunde tale om som ovenstående beretning bevidner. I Delhi blev vi gæstet af Indiens Vicepræsident og IPPNW ledere fik ydermere lejlighed til at mødes med Indiens Præsident og Premierminister. IPPNW deltager hvert år i møder for modtagere af Nobels Fredspris og IPPNW er en af de **otte** store internationale civilsamfundsorganisationer, der står bag Middle Powers Initiative, der årligt samler diplomater fra såkaldte "mellemmagter" til diskussion af hvorledes vi sikrer succes ved næste genforhandling af Ikke-spredningstraktaten. DLMK har på nationalt plan været særdeles aktiv det sidste år trods begrænsede menneskelige ressourcer, og vi har fået markeret os som et stærkt kort indenfor fredsbevægelsen, som vi har fået et særdeles vellykket samarbejde med. Kære medlemmer, hjælp os med at blive endnu stærkere, endnu mere synlige og komme endnu tættere på global nedrustning. Giv din mening til kende i dagspressen og vores lægefaglige kommunikationsorganer. Vi hjælper gerne med kilder og ideer. Støt vores arbejde nationalt som internationalt, deltag selv i oplysningsarbejdet eller kom med til møde med beslutningstagerne i Folketinget og kommunerne. Det er nu der skal handles.

Cæcilie Böck Buhmann

cbuhmann2002@yahoo.com

*DLMK International Councilor og
IPPNW Europæisk Vicepræsident*

Flere informationer:

Middle Powers Initiative:
www.middlepowers.org

IPPNW: www.ippnw.org,
www.ippnw-students.org,
www.ippnw.eu

ICAN: www.icanw.org

PNND: www.pnnd.org

Mayors for Peace:
www.2020visioncampaign.org,
www.mayorsforpeace.org

DLMK: www.dlmk.org

Pugwash-DK: www.pugwash.dk

Reaching Critical Will:
www.reachingcriticalwill.org

INTERNATIONELL UTBLICK

Red Inge Axelsson
Frösön (inge.axelsson@miun.se)

Ett fullständigt dåraktigt krig

“A war of utter folly. The invasion of Iraq in 2003 was a tragedy – for Iraq, for the US, for the UN, for truth and human dignity. I can only see one gain: the end of Saddam Hussein, a murderous tyrant. Had the war not finished him he would, in all likelihood, have become another Gadafy or Castro; an oppressor of his own people but no longer a threat to the world. Iraq was on its knees after a decade of sanctions.

The elimination of weapons of mass destruction was the declared main aim of the war. It is improbable that the governments of the alliance could have sold the war to their parliaments on any other grounds. That they believed in the weapons’ existence in the autumn of 2002 is understandable. Why had the Iraqis stopped UN inspectors during the 90s if they had nothing to hide? Responsibility for the war must rest, though, on what those launching it knew by March 2003.

By then, Unmovic inspectors had carried out some 700 inspections at 500 sites without finding prohibited weapons. The contract that George Bush held up before Congress to show that Iraq was purchasing uranium oxide was proved to be a forgery. The allied powers were on thin ice, but they preferred to replace question marks with exclamation marks.

They could not succeed in eliminating WMDs because they did not exist. Nor could they succeed in the declared aim to eliminate al-Qaida operators, because they were not in Iraq. They came later, attracted by the occupants...

In 1945 the US helped to write into the UN charter a prohibition of the use of armed force against states. Excep-

tions were made only for self-defence against armed attacks and for armed force authorised by the security council. In 2003, Iraq was not a real or imminent threat to anybody...

One fear is that the UN rules ignored in the attack on Iraq will prove similarly insignificant in the case of Iran. But it may be that the spectacular failure of ensuring disarmament by force, and of introducing democracy by occupation, will work in favour of a greater use of diplomacy and ‘soft power’. Justified concerns about North Korea and Iran have led the US, as well as China, Russia and European states, to examine what economic and other non-military inducements they may use to ensure that these two states do not procure nuclear weapons. Washington and Moscow must begin nuclear disarmament. So long as these nuclear states maintain that these weapons are indispensable to their security, it is not surprising that others may think they are useful. What, really, is the alternative: invasion and occupation, as in Iraq?*

*Hans Blix, The Guardian,
Thursday March 20 2008*

<http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2008/mar/20/iraq.usa>

Hans Blix arbetar på *The Weapons of Mass Destruction Commission* (WMDC, Stockholm) som grundades av Anna Lindh: <http://www.wmdcommission.org/>

Milstolpar i minskningen av USA:s kärnvapenlager

1987: Lagret med 24.000 kärnstrids-spetsar börjar minska.

1991: President George HW Bush snabbar på nedrustningen av de återstående 21.000 kärnstrids-spetsarna.

1992: President Bill Clinton bromsar upp nedrustningen som så småningom planar ut vid 10.500 stridsspetsar.

2003: USA kompletterar nedrustningen i enlighet med tidigare löften.

2004: President George W Bush deklarerar att en nästan 50%-ig nedrustning av kärnvapenlagren ska uppnås år 2012.

2007: Den 50%-iga minskningen uppnås 5 år tidigare än de ursprungliga planerna.

2012: USA siktar på en ytterligare 15% minskning av kärnvapenlagren till år 2012 vilket innebär att 4.600 stridsspetsar återstår.

Alltså: Antalet kärnvapen (=kärnstridsspetsar) i USA är nu bara 1/5 av vad det var för 20 år sedan!

*Bulletin of the Atomic Scientists
March/April 2008, sida 50-53.*

Det är nu 25 år sedan president Ronald Reagans ”Star War speech”:

”On March 23, 1983, President Ronald Reagan made his famous Star Wars speech, announcing his plan to develop a missile defense system that would make nuclear weapons ‘impotent and obsolete’. His vision of a ‘shield that could protect us from nuclear missiles just as a roof protects a family from the rain’ was both seductive and audacious...

By 1972, both Washington and Moscow concluded that offense had significant inherent advantages over defense and that an effective defensive system wasn’t feasible. They also believed that building defenses could lead to an arms race by inducing each country to build more missiles to overwhelm the other’s defenses. Thus, under the Anti-Ballistic Missile (ABM)

Treaty, both nations gave up the possibility of defending against each other's nuclear-armed missiles."

Tyvärr försöker nu USA att pånyttföda missilförsvaret: se nästa nyhetsnotis.

David Wright och Lisbeth Gronlund i *Bulletin of the Atomic Scientists online* 1 April 2008

Fungerar försvar mot missiler?

Bushadministrationen planerar för nya radarstationer i Turkiet (eller Georgien), Tjeckien och Polen som tillsammans med befintliga radarstationer i Storbritannien och Nordnorge (Vadsö) ska göra det möjligt att skjuta ned missiler som skjuts upp i Iran med mål i Europa eller USA. Men antimissilsystemet har stora tekniska svårigheter. Om Iran lyckas bygga interkontinentala missiler lyckas de säkert också bygga system som förvirrar radar och försvarsmissiler, enligt en analys av amerikanska underrättelsemyndigheter.

Bulletin of the Atomic Scientists 2008;64(2):32-39 (May-June)

Barnläkare i USA för en konvention mot kärnvapen

Pediatrics är den amerikanska barnläkarföreningens tidskrift. I majnumret skriver TB Newman att vid Icke-spridningskonferensen år 2000 var 180 länder, däribland USA, eniga om 13 steg mot kärnvapenedrustning. Men sedan har Bushadministrationen saboterat nedrustningarna genom att planera för nya kärnvapen och för att behålla en stor kärnvapenarsenal. Barnläkare måste arbeta för en konvention som förbjuder kärnvapen på samma sätt som det finns konventioner som förbjuder biologiska och kemiska vapen.

Newman TB. *Pediatrics*. 2008 May;121(5):e1430-3.

Global ozonförlust efter regionalt kärnvapenkrig

Mills, Toon, Turco och medarbetare fortsätter sina beräkningar om troliga händelser efter ett regionalt kärnvapenkrig med 100 Hiroshimabomber i norra subtropikerna (t.ex. en konflikt Indien-Pakistan). Tidigare har jag refererat att den ekologiska katastrofen efter ett sådant krig kan kräva en

miljard dödsoffer (20 gånger fler än Andra Världskriget; LMK 111, december 2007). Nu räknar Mills et al. att förstöringen av ozonskiktet blir på norra halvklotet betydligt värre än tidigare beräknat och "the nuclear winter/UV spring" blir därmed också värre.

Mills et al., *Proc Natl Acad Sci U S A*. 2008 Apr 8;105(14):5307-12.

Brännskador i Los Angeles och Houston

Om en 20 kilotons kärnvapenladdning (alltså en ganska liten bomb) exploderade i Los Angeles eller Houston skulle antalet överlevande människor med brännskador förmodligen överstiga 28.000 respektive 10.000. Det behövs bättre ambulansflyg, tycker artikelförfattarna. Det behövs nedrustning, tycker jag. Men hälsovårdsmyndigheterna i USA planerar för en kärnvapenattentat från terrorister.

Dallas CE, Bell WC. *Disaster Med Public Health Prep*. 2007

Nov;1(2):80-9.

Coleman CN et al. *Ann Emerg Med*. 2008 Apr 3.

Klusterbomber

Över 110 länder samlades i februari i Wellington, Nya Zeeland, för att enas om ett förbud mot klusterbomber. Utanför möteslokalen demonstrerade bl.a. offer för klusterbomber. Demonstranterna bar plakat som kritiserade Storbritannien, Frankrike, Japan, Tyskland och Danmark som sades motarbeta seriöst arbete mot klusterbomber. *BMJ* 2008;336:470-471 (1 March), http://www.ni.org/d_newswire/issues/2008_2_26.html#85803EC3

HEU används för att framställa medicinska isotoper

Teknetium-99m används i 80% av alla nukleärmedicinska procedurer och 95% av det produceras i kärnreaktorer med hjälp av höganrikat uran (HEU). Det HEU som blir över är utmärkt för kärnvapen. Risk finns alltså att tillverkning av isotoper för medicinskt bruk kan ge HEU som hamnar i kärnvapen som hamnar hos terrorister eller militärer. Och detta trots att låganrikat uran fungerar lika bra för produktion av medicinska isotoper. *The Lancet* uppmanar läkare och hälsovårdande

myndigheter att sätta press på isotopbolagen att gå över till låganrikat uran. *Lancet*. 2008 Mar 8;371(9615):795-7.

Kriget i DR Kongo blodigaste kriget sedan andra världskriget

Konflikten i Demokratiska Republiken Kongo har sedan 1998 krävt ca 5.4 miljoner liv och är därmed det dödligaste kriget sedan andra världskriget, rapporterar International Rescue Committee. Det motsvarar Danmarks befolkning utplånad på 10 år. Knappast något som märks i nyhetsflödet.

BMJ 2008;336:235 (2 February)

<http://www.theirc.org/>

Handeldvapen i USA dödar 30.000 per år

År 2005 dog 30 694 människor i USA av skottskador, därav 17.002 av självmord och 12.352 av mord och dråp. *New England Journal of Medicine* 2008;358:1421-1424 (3 April)

Vaccin mot ricin

Ricin är det enormt starka gift som blev berömt när den bulgariske avhopparen Georgi Markov mördades på Waterloo Bridge i London 1978 genom att stickas med ett paraply som kvarlämnade en kula som innehöll ricin. Nu har en amerikansk firma fått anslag från National Institutes of Health för att på apor pröva ett vaccin mot ricin. Ricin är lätt att isolera från ricinblomman och olika terroristgrupper anses föfoga över en kula med ricin. *Bulletin of the Atomic Scientists online* 2 May 2008

Kurs i medicinskt fredsarbete

Medact, SLMK:s brittiska systerorganisation, har på sin hemsida en webbaserad kurs i "Medical Peace Work". Det är en omfattande kurs: 21 kapitel om vardera 2-3 timmar.

Medact är också en av organisationerna bakom "Come Clean – WMD Awareness Programme" som startades av Nobelpristagaren professor Joseph Rotblat. Come Clean arbetar mot massförstörelsevapen och för konstruktiv konfliktlösning och dialog istället för destruktions.

www.medact.org

www.comeclean.org.uk

Hermed indkaldes til

Landsmøde i DLMK

Landsmødet afholdes

**Lørdag 30. august 2008
kl. 14.00**

I Klaus Arnungs konsultation

Lille Strandstræde 10, Kbh.
(ved Nyhavn)

Dagsorden i henhold til vedtægterne.

DLMK dækker som vanligt deltagerens
rejseudgifter svarende til en togbillet.

Efter landsmødet middag på en
nærliggende restaurant.

Vel mødt til Landsmøde

Povl Revsbech
formand

DLMK:s Bestyrelse

Formand:

Povl Revsbech
Langdalsvej 40, 8220 Brabrand
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Bestyrelsesmedlem:

Anton Aggernæs
Godthåbsvej 22, 4. tv
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 34 35 07
E-mail: aggernaes.a@dadlnet.dk

Deputy councillor:

Jacob Obbekjær
Lundedammen 42, 2605 Brøndby
Tlf. 36 75 13 10
E-mail: obbekjar@dadlnet.dk

Deputy councillor, redaktør:

Klaus Arnung
Kæmpehøjvej 3, 2950 Vedbæk
Tlf. 45 66 11 81
E-mail: k.arnung@dadlnet.dk

Kasserer:

Niels Dahm
Hovedvej 14, Avernakø, 5600 Fåborg
Tlf. 62 61 83 61
E-mail: dahm@avernak.dk

International councillor:

Cæcilie Bøck Buhmann
Refnæsgade 53, 3. tv
2200 København N
Mobil-tlf. 26 18 95 06
E-mail:
cbuhmann2002@yahoo.com

DLMK:s sekretariat:

c/o Povl Revsbech
Tlf. 86 26 47 17
E-mail:
revsbech@dadlnet.dk

Medlemskab opnås ved
indbetaling af årskontingent
på Giro 8 03 91 00
300 Dkr for læger
og pensionister
100 Dkr for studenter
200 Dkr for støttemed-
lemmer

DLMKs hjemmeside:
www.dlmk.dk

SLMK:s STYRELSE

2007 – 2008

Ordförande: **Frida Sundberg**, Norra Ågatan 5B,
416 49 Göteborg, tel 031-700 88 08,
e-post: frida.sundberg@slmk.org

Vice ordf: **Martin Tondel**, Lekparksvägen 2,
582 75 Linköping, tel 013-39 64 74,
e-post: martin.tondel@slmk.org

Leonore Wide, Syrenparken 23,
133 35 Saltsjöbaden, tel 08-717 65 17,
e-post: leonore.wide@slmk.org

Sekreterare: **Meit Krakau**, Danarövägen 19,
182 56 Danderyd, tel 08-753 13 50,
e-post: meit.krakau@slmk.org

Co-president IPPNW **Gunnar Westberg**, Solbänksgränd 9,
413 19 Göteborg, tel. 031-82 86 92 (b),
mobiltel 0762-17 30 23
e-post: gunnar.westberg@slmk.org

Övriga

Ordinarie

Hans Levander, Vårdkasvägen 11, 756 55 Uppsala,
tel 018-32 43 47, fax 018-32 00 84,
e-post: hans.levander@slmk.org

Monika Palmgren, Slottsvägen 6, 169 69 Solna,
tel 08-578 354 28 (a), e-post: monika.palmgren@slmk.org

Camilla Mattsson, Engelbrektsgränd 28 B, 3 tr,
771 30 Ludvika, mobiltel 073-369 79 93
e-post: camilla.mattsson@slmk.org

Vendela Englund-Burnett, Mimergatan 13,
654 60 Karlstad, tel + fax 054-21 29 42,
e-post: vendela@slmk.org

Johannes Norberg

Fysikgränd 33:310, 907 31 Umeå, tel 090-19 20 33
mobiltel 070-275 42 22,
e-post: johannes.norberg@slmk.org

Thomas Silfverberg, (Studentrepresentant)
Sjukhusbacken 24, 118 61 Stockholm,
tel 073-581 71 34, e-post: thomas.silfverberg@slmk.org

Suppleanter

Gösta Alfvén, Svartensgatan 20, 116 20 Stockholm,
tel 08-643 47 02 + fax efter telefonanmälan
e-post: gosta.alfven@slmk.org

Martina Grosch, c/o Sascha Eggers, Bundesstrasse 8,
DE-201 46 Hamburg, Tyskland
mobiltel 0739-08 85 29, e-post: martina.grosch@slmk.org

John Henriksson, Järnvägsgatan 17, 824 43 Hudiksvall,
tel 0650-311 95, mobiltel 0733-42 31 10
e-post: john.henriksson@slmk.org

Mats Hogmark, Mariebergsvägen 8, 791 50 Falun,
tel 023-138 18, mobiltel 0709-515 272,
e-post: mats.hogmark@slmk.org

Nelli Jonasson-Filippova, Madlyckeavägen 24,
542 32 Mariestad, tel 0501-474 62,
e-post: nelli@slmk.org

Anna Jones, Önsbacken 13, 791 94 Falun,
tel 023-180 90, e-post: anna.jones@slmk.org

Jan Larsson (Infobladsansvarig),
Linnégatan 2G, 753 32 Uppsala, tel 018-14 62 12,
e-post: jan.larsson@slmk.org

Bengt Lindell (IT/kommunikationsansv),
Bättre Tidens Gränd 18, 393 59 Kalmar,
tel + fax 0480-201 84, mobiltel 070-647 23 47
e-post: bengt.lindell@slmk.org

Anneli Schmauch, Språkgränd 1, 907 33 Umeå,
tel 090-19 91 48, fax 090-785 17 17 (a),
e-post: anneli.schmauch@slmk.org

Sara Smedegård, Geijersgatan 18A,
752 26 Uppsala, mobiltel 0702-15 80 17
e-post: sara.smedegard@slmk.org

Christina Vigre Lundius, Håkantorpsmölla,
284 91 Perstorp, tel 0435-347 31, fax 0435-353 27,
e-post: christina.vigre.lundius@slmk.org

Åsa Lindström, (Studentsuppleant)
Pedagoggränd 11 G, 3, 907 30 Umeå,
tel 090-77 60 26, mobiltel 073-663 11 40
e-post: aasalin@yahoo.se

Revision

Auktoriserad revisor

Jan Anders Nilsson, Öhrlings PricewaterhouseCoopers,
Box 1215, 251 12 Helsingborg, tel 042-37 72 00,
e-post: jan-anders.nilsson@se.pwc.com

Auktoriserad revisor, suppleant

Jonas Grahn, Öhrlings PricewaterhouseCoopers,
Torsgatan 21, 113 97 Stockholm, tel 08-555 330 00,
e-post: jonas.grahn@se.pwc.com

Föreningsrevisor

Ylva Vladic Stjernholm, Tomtebogatan 10, 2tr,
113 39 Stockholm, tel 08-31 63 81

Föreningsrevisor, suppleant

Kristina Olofsson, Varvsgatan 3b, 824 50 Hudiksvall,
tel 0650-102 56, e-post: kristina.olofsson@slmk.org

Kassör och kanslichef:

Klas Lundius, Håkantorpsmölla, 284 91 Perstorp,
tel 0435-351 58, fax 0435-353 27, mobiltel 070-520 83 58
e-post: klas.lundius.@slmk.org

Valberedning:

Carin Odhner, (sammankallande)
Sturevägen 30, 182 74 Stocksund,
tel, 08-755 50 29, e-post: carin.odhner@telia.com

Karin Stenstedt, Alviksvägen 17, 167 53 Bromma,
tel 08-25 56 38, e-post: karin.stenstedt@slmk.org

Wenjing Tao, Polkastigen 7, 152 70 Södertälje,
tel, 073-764 19 52, e-post: wenjing.tao.471@student.ki.se

Karin Svensson, (Studentrepresentant)
Mariehemsvägen 17 B, 906 53 Umeå,
mobiltel 0735-80 75 40, e-post: iku_karin@yahoo.se

Avsändare:
SLMK, c/o Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 PERSTORP
Sweden

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

NPT Prep Com i Genève

Under förberedelsekonferensen i Genève var ett stort gäng studenter från IPPNW och Ban All Nukes generation (BANg) på plats och arrangerade ett flertal aktiviteter.

Nuclear Weapon Free – My Cup of Tea ägde rum i centrala Genève; runt 30 studenter deltog. Vi serverade kakor och te, delade ut flygblad på engelska och franska, vykort samt material från *International Campaign to Abolish Nuclear Weapons*. Tanken med *My Cup of Tea* är att informera allmänheten om kärnvapenhotet under en trevlig tepaus mitt på gatan, och nästa gång de dricker te med bekanta sprider de kanske informationen vidare, vilket förhoppningsvis ger en dominoeffekt.

Model Nuclear Weapons Convention – Simulation Game är ett rollspel som ägde rum under en hel dag. Studenterna representerade olika nyckelnationer under ett simulerat FN-möte där beslut om en kärnvapenkonvention diskuterades. Studenterna var gediget förberedda och genomförde simuleringen på ett professionellt sätt. Det gav oss som satt i publiken en del tankar om vilka hinder IPPNW:s modell för en kärnvapenkonvention kommer att stöta på.

Wenjing Tao

Roman Sandoz från Schweiz talar med förbipasserande om behovet av kärnvapenedrustning.

Stora färgglada banderoller och akrobatiska konster för att locka åskådare till tesperveringen under Nuclear Weapon Free – My Cup of Tea.

Gunnar i samspråk med en av Genèves läkarstudenter

Även juniorerna får vara med på My Cup of tea

Foto: Wenjing Tao